

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมเกมการศึกษาที่มีผลต่อการนั่ง เพื่อส่งเสริมพัฒนาทักษะด้านสังคมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ผู้วิจัย นางสาวพัชรา หงส์จันดา

ปีการศึกษา ๒๕๖๔

หน่วยงาน ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

งานวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมเกมการศึกษาที่มีผลต่อการนั่ง เพื่อส่งเสริมพัฒนาทักษะด้านสังคมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ ๑) เพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมเกมการศึกษาที่มีผลต่อการนั่ง ๒) เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้ชุดกิจกรรมเกมการศึกษาที่มีผลต่อการนั่ง ก่อนและหลัง ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยการเลือกแบบเจาะจง เป็นนักเรียนบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ห้องเรียนมัลลาเย ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน ๑ คน ปีการศึกษา ๒๕๖๔ ใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ ๑) ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน ๒) แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการลุก-การนั่งทำกิจกรรม ๓) สื่อนวัตกรรม จำนวน ๓ ชิ้น ได้แก่ ๑. เกมกล่องแยกสี ๒. เกมประกอบอวัยวะ ๓. เกมต่อภาพผัก มีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ ระยะเวลาที่ ๑ ระยะเวลาพื้นฐาน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการสังเกตความถี่ของพฤติกรรมก่อนการใช้ชุดเกมการศึกษา จำนวน ๔ สัปดาห์ (เวลา ๐๙.๐๐-๑๑.๐๐น.) และระยะเวลาที่ ๒ ระยะเวลาทดลองการใช้ชุดกิจกรรมเกมการศึกษา ๓ ชุด จำนวน ๗ สัปดาห์ (สัปดาห์ละ ๓ วัน คือ วันอังคาร วันพฤหัสบดีและวันศุกร์) เวลา ๑๐.๐๐-๑๑.๐๐น.

สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้ ๑. ความถี่พฤติกรรมก่อนใช้ชุดเกมการศึกษา(A) สัปดาห์ที่ ๒-๔ ผลปรากฏว่า ก่อนใช้ชุดกิจกรรมเกมการศึกษา นักเรียนมีความถี่ของพฤติกรรม รวมความถี่ได้ ๑๖,๑๒,๑๓ ครั้ง ซึ่งนักเรียนมีความถี่ของพฤติกรรม การลุกขณะนั่งทำกิจกรรมมากที่สุดและยังไม่สามารถนั่งทำกิจกรรมได้นานๆ คือ สัปดาห์ที่ ๒ จำนวนผลรวมความถี่ ๑๖ ครั้ง ค่าเฉลี่ย ๕.๓๓ ๒. ความถี่พฤติกรรมหลังใช้ชุดเกมการศึกษา(B) สัปดาห์ที่ ๕-๗ ผลปรากฏว่า หลังใช้ชุดกิจกรรมเกมการศึกษา นักเรียนมีความถี่ของพฤติกรรมลดลงและนั่งทำกิจกรรมต่างๆที่กำหนดให้ได้นานขึ้น โดยรวมความถี่พฤติกรรมที่ได้ คือ ๑๐,๗,๖ ครั้ง ซึ่งนักเรียนมีความถี่พฤติกรรมของการนั่งทำกิจกรรมได้นานขึ้นและลุกออกจากที่นั่งน้อยที่สุดคือ สัปดาห์ที่ ๗ จำนวนผลรวมความถี่ ๖ ครั้ง ค่าเฉลี่ย ๒.๒๕ จึงสามารถสรุปผลได้ว่าหลังการใช้ชุดกิจกรรมเกมการศึกษา นักเรียนสามารถนั่งทำกิจกรรมได้นานขึ้น โดยเปรียบเทียบผลจากความถี่พฤติกรรมการลุกขณะนั่งทำกิจกรรมของนักเรียนในแต่ละสัปดาห์